

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2563

ISSN 1906-506X (Print) / ISSN 2697-4975 (Online)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานและทรรศนะทางวิชาการสาขารัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และนิติศาสตร์ ตลอดจนสาขาที่เกี่ยวข้อง
2. เป็นแหล่งข้อมูลในการเสนอผลงาน บทความ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัย และข้อมูลท้องถิ่น ภาคตะวันออก รวมทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าประกอบการศึกษาในระดับต่าง ๆ

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย เป็นวารสารวิชาการด้านการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ตลอดจนสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีกำหนดการตีพิมพ์เผยแพร่ปีละ 3 ฉบับ (มกราคม - เมษายน, พฤษภาคม - สิงหาคม และกันยายน - ธันวาคม)

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ยินดีรับพิจารณาบทความวิชาการ บทความวิจัย บทความปริทัศน์ บทความวิจารณ์หนังสือ รายงานการสัมมนาด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และนิติศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยส่งต้นฉบับมาที่ กองบรรณาธิการ (โปรดดูรายละเอียดการเสนอบทความท้ายเล่ม) เพื่อให้คณะกรรมการกลั่นกรองหรือผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review-Double-blind) จำนวน 2 ท่าน ในสาขาที่เกี่ยวข้องพิจารณา

เจ้าของ

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

โทรศัพท์ 038-102369 ต่อ 150

โทรสาร 038-393475

Homepage : <http://polsci-law.buu.ac.th/journal/>

ThaiJo : https://www.tci-thaijo.org/index.php/polscilaw_journal

E-mail : polscilawjournal@gmail.com

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีธร
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. อนุสรณ์ ล้อมมณี
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร. ศุภชัย ยาวะประภา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร. เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ วัฒนา
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร. จิรประภา อัครบวร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. อรรถกฤต ปัจฉิมนันท์
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระวัฒน์ จันทิก
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตรี ดร. ณัฐกริช เปาอินทร์
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระ กุลสวัสดิ์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร. โขติสา ขาวสนิท
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ดร. อรรัมภา ไวยมุข

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ภารดี ปลื้มโกศล

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์เอกพล ทรงประโคน

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Prof. Dr. Macro Brunazzo

Jean Monet Chair in European Studies University of Trento

ผู้ประสานงานกองบรรณาธิการ

ดร. ณปภา จิรมงคลเลิศ

นางสาวธารทิพย์ ภาวะวิภาต

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Journal of Politics, Administration and Law

Faculty of Political Science and Law,

Burapha University

Objectives

1. To promote and disseminate academic works and viewpoints relating to political science, Public administration, law and related fields.
2. To be a source of scholarly discussion, research publication, and practical Viewpoints from local issues in Thailand and worldwide.
3. To be a repository of research literature and information for every education level.

Journal of Politics, Administration and Law has a particular interest in the link between political science, public administration theory and practice, law and a wide range of relevant themes. The journal also provides a professional forum for reporting on new experiences, new thinking and new ways of working among students, scholars, practitioners, policy shapers and socio-political activists. The journal is published three issues a year (January-April, May-August and September-December)

The Editorial Board welcomes the submission of research articles, review and seminar reports from the field of political science, public administration, law and related fields for publication from both academic and professional authors. Manuscript in English is also welcome. The manuscript must be sent to the Editorial Board and the author should consult notes for contributors appeared at the back cover of each issue. All manuscripts submitted will be subject to rigorous double-blind reviewing.

Editorial Advisor

Asst. Prof. Dr. Samrit Yossomsakdi

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Editorial in Chief

Assoc. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Ekkawit Maneethorn

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Editorial Board

Prof. Emeritus Dr. Anusorn Limmanee

Faculty of Political Science, ChulalongKorn University

Prof. Dr. Supachai Yavapapas

Faculty of Political Science, ChulalongKorn University

Prof. Dr. Kriengkrai Charoenthanavat

Faculty of Law, ChulalongKorn University

Assoc. Prof. Dr. Damrong Wathana

Faculty of Political Science, Chaula LongKorn University

Assoc. Prof. Dr. Jiraprapha Akaraborworn

National Institute of Development Administration

Assoc. Prof. Dr. Attakrit Patchimnan

Faculty of Political Science, Thammasat University

Assoc. Prof. Dr. Thirawat Chuntuk

Faculty of Management Science, Silpakorn University

Asst. Prof. Second Lt. Dr. Nuttakrit Powintara

Graduate School of Public Administration, National Institute of Development
Administration (NIDA)

Asst. Prof. Dr. Teera Kulsawat

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Dr. Shotisa Cousnit

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Dr. Awnrumpa Waiyamuk

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Miss Paradee Plumkoson

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Mr. Ekapon Songprakhon

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

Prof. Dr. Macro Brunazzo

Jean Monet Chair in European Studies University of Trento

Coordinator

Dr. Napapha Jiramongkollert

Miss Tharntip Pawawipat

Faculty of Political Science and Law, Burapha University

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กำหนดเวลา ปีละ 3 ฉบับ (มกราคม - เมษายน, พฤษภาคม - สิงหาคม และกันยายน - ธันวาคม)

การติดต่อ รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร. เอกวิทย์ มณีธร
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131
โทรศัพท์ 038-393475 , 038-102369 ต่อ 105 , 115 โทรสาร ต่อ 102
Homepage : <http://polsci-law.buu.ac.th/journal/>
ThaiJo : https://www.tci-thaijo.org/index.php/polscilaw_journal
E-mail : polscilawjournal@gmail.com

อัตราค่าสมาชิก โปรดดูใบสมัครหน้าสุดท้าย

อนึ่ง บทความทุกเรื่องที่ดีพิมพ์ในวารสารฯ จะได้รับการอ่านและการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ กองบรรณาธิการขอสงวนลิขสิทธิ์ ในการบรรณาธิการ และลำดับการตีพิมพ์ก่อน - หลัง ทั้งนี้ ถ้อยคำ ข้อเขียน ข้อคิดเห็นและข้อสรุปในบทความย่อและบทความทุกเรื่อง ถือเป็นผลงานวิชาการของผู้เขียน โดยกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

บรรณาธิการแถลง

วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ปีที่ 12 ฉบับที่ 3 (กันยายน - ธันวาคม พ.ศ. 2563) ได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา รวมถึงผู้สนใจทั่วไปได้เผยแพร่ผลงานทางวิชาการด้านการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ตลอดจนสาขาที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยบทความวิจัย และบทความวิชาการ จำนวน 27 เรื่อง ซึ่งมีความหลากหลายในองค์ความรู้ ในฉบับนี้ขอแนะนำบทความแรก เรื่อง การเลือกตั้ง 2562 : เส้นทางสู่ประชาธิปไตยภายใต้อำนาจนิยม โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กันตพัฒน์ ชนะบุญ ซึ่งเป็นบทความวิชาการเกี่ยวกับแนวคิดประชาธิปไตยกับอำนาจนิยมถือเป็นแนวคิดที่อยู่ตรงกันข้าม หากแต่คุณลักษณะของแนวคิดประชาธิปไตยเป็นที่นิยมในหลายประเทศ ทั้งนี้เพราะเป็นแนวคิดที่นำมาซึ่งผู้ปกครองที่เป็นที่ยอมรับด้วยวิธีการการเลือกตั้ง ที่เป็นหลักการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย หากแต่ในประเทศที่เกิดการรัฐประหารและมีการสถาปนาผู้ปกครองโดยไม่เป็นไปตามครรลองประชาธิปไตย การใช้อำนาจแบบอำนาจนิยมของผู้ปกครองก็เข้าแทนที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำรงชีวิตของประชาชนที่ต่างเฝ้ารอการเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ในช่วงระหว่างประชาธิปไตยกำลังถูกลดทอนลงกับการสะสมอำนาจนิยมของกลุ่มบุคคลที่ครองอำนาจทางการเมือง ย่อมทำให้กลุ่มบุคคลที่ครองอำนาจมีแนวโน้มนำกลุ่มอำนาจเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองตามขั้นตอนของประชาธิปไตยภายใต้บรรยากาศที่ยังไม่เปิดกว้างทางการเมือง ผลงานเขียนชิ้นนี้จึงต้องการชี้ให้เห็นถึงลักษณะของประชาธิปไตยกับลักษณะของอำนาจนิยมที่มีเกื้อกูลกันและกัน โดยกลุ่มบุคคลทางการเมืองบางกลุ่มที่มีอำนาจได้ใช้อำนาจนิยมกำหนดวิธีการเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองจนสำเร็จท่ามกลางสังคมการเมืองที่ใช้สิทธิและเสรีภาพเรียกร้องในเชิงสนับสนุนและคัดค้าน

บทความที่ 2 เรื่อง การศึกษารูปแบบวิธีการและผลกระทบการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดย ดร. เสริมสิทธิ์ สร้อยสอดศรี และ ดร. พิธิษฐ์ บึงบัว มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของอำนาจทางการเมือง การย้ายพรรคการเมือง และการตัดสินใจทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง 2) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินในการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) ศึกษาความสัมพันธ์ บทบาทของกลุ่มองค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการเลือกตั้ง และ 4) ศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน กลุ่มประชากร ได้แก่ ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง กลุ่มองค์กรภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการเลือกตั้ง และประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและแบบบังเอิญ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า 1) จังหวัดสระแก้วซึ่งแบ่งเขตการเลือกตั้ง 3 เขต ผู้ชนะการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ครั้งก่อน เป็น ส.ส. นามสกุลเดียวกันสังกัดพรรคเพื่อไทยทั้ง 3 เขต แต่การเลือกตั้งครั้งนี้มีอดีต ส.ส. พรรคเพื่อไทย ย้ายไปสังกัดพรรคพลังประชารัฐ 2 ราย และยังคงสังกัดพรรคเพื่อไทย 1 ราย ปัจจัยของการย้ายพรรควิเคราะห์ได้ 2 แนวทาง คือ มีความขัดแย้งเรื่องอุดมการณ์ทาง

การเมืองจึงแยกตัวออกมาจากพรรคเดิม หรือเป็นเกมการเมืองเนื่องจากไม่ว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะการเลือกตั้ง และได้เข้าร่วมรัฐบาลก็จะสามารถรักษาผลประโยชน์ทางธุรกิจ สามารถผลักดันงบประมาณลงมาพัฒนา จังหวัดสระแก้วได้ สำหรับผู้สมัครหน้าใหม่ที่ดีตัดสินใจลงสมัคร ส.ส. ในครั้งนี้ เนื่องจากเชื่อมั่นในหัวหน้าพรรคและรวมถึงอุดมการณ์ของพรรค ซึ่งหากไม่ชนะการเลือกตั้งก็มีเป้าหมายต่อเนื่องคือการลงสมัคร การเมืองระดับท้องถิ่นต่อไป 2) พฤติกรรมการใช้เงินของผู้สมัครรับเลือกตั้งในการทำกิจกรรมหาเสียงจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากพรรคส่วนหนึ่งและใช้งบประมาณส่วนตัวอีกส่วนหนึ่ง แต่อยู่ในกรอบวงเงินที่กฎหมายกำหนด นอกจากการสนับสนุนงบประมาณที่เป็นตัวเงินมาจากพรรคแล้ว บางพรรคได้มีการจัดวัสดุ อุปกรณ์ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ มาจากส่วนกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการหาเสียงในพื้นที่ 3) ความสัมพันธ์ บทบาทของกลุ่มองค์กรที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการเลือกตั้ง ได้วางตัวเป็นกลาง โดยให้อิสระกับสมาชิกในกลุ่มได้พิจารณาตัดสินใจเลือก ส.ส. อย่างอิสระ เนื่องจากไม่ว่าใครจะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งก็ต้องทำงานประสานความร่วมมือกับ ส.ส.ในพื้นที่ที่ชนะการเลือกตั้งอยู่แล้ว และ 4) ปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเมืองประชาชนส่วนใหญ่จะเลือกผู้แทนที่ตัวบุคคล สามารถเข้าถึงง่าย ไม่ทิ้งพื้นที่ เป็นที่พึ่งของประชาชนได้ และมองถึงโอกาสของผู้แทนที่จะเลือกเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นฝ่ายรัฐบาล ทั้งนี้เนื่องจากจะสามารถผลักดันงบประมาณลงมาพัฒนาจังหวัดสระแก้ว ให้มีความเจริญทัดเทียมกับจังหวัดใกล้เคียง

บทความที่ 3 เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการกำหนดนโยบายการดูแลผู้สูงอายุ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิพิชชนวดี สมคะเณย์, อาจารย์วรกร วิชัยโย, อาจารย์ยุทธพงษ์ เชื้อนแก้ว และอาจารย์วรรณธิดา ยลวิลาศ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการกำหนดนโยบายการดูแลผู้สูงอายุ จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ จำนวน 287 คน และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.4 อายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.9 ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.6 ประสบการณ์การทำงานบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 47.4 มีระดับความรู้เรื่องเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.80 (ค่าเฉลี่ย 20.73 คะแนน, S.D. = 5.67 คะแนน) ทักษะคิดต่อการกำหนดนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุ มีทักษะดี อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.40 คะแนน (ค่าเฉลี่ย = 77.48 คะแนน, S.D. = 12.93 คะแนน) โดยส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในหน่วยงานเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 71.8 (ค่าเฉลี่ย

= 72.03 คะแนน, S.D. = 15.34 คะแนน) และความพร้อมในการกำหนดนโยบายในการดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 40.04 (ค่าเฉลี่ย = 13.70 คะแนน, S.D. = 2.87 คะแนน)

บทความที่ 4 เรื่อง The Struggling of Thailand National Security Strategic Formulation Model Affecting to Thailand National Military Strategy and the Way Out By Major General Chartchai Chaigasam This dissertation paper is about the Thai government must adopt a clearly defined process for developing and articulating from national grand strategy (NGS) to national military strategy (NMS). The focus arena of this qualitative research is mainly to build a model of making Thailand NMS (TNMS) and its connection. This process is particularly for the decision makers, strategy makers and policy makers at the highest level of the Royal Thai Armed Forces (RTARF).

The problem is the non-existing of clearly defined Thailand national strategic formulation process, standard, or guidance. The reason that this research will be undertaken because there is no real strategic formulation process for the TNMS. This is a severe problem because TNMS is playing the primary role of the strategic framework for the RTARF.

The research finding had found so many interesting ideas such as the Joint Operations Directorate (J-3) of the RTARF Head Quarters (RTARF HQ) is not the appropriate organization to take the full responsibility of making TNMS, the strategic formulation model should not be fixed but rather flexible, etc.

บทความที่ 5 เรื่อง การพัฒนารูปแบบของหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชยา ภักดีจิตต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนารูปแบบของหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การสำรวจความคาดหวังต่อบริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลประเภทบริการชุมชนของประชาชนผู้ใช้บริการสูงสุด คือ คาดหวังว่าโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชนเป็นนั้เครื่องมือสื่อสารสำหรับชุมชน รองลงมาคือ ดำเนินการโดยไม่มุ่งผลกำไร มุ่งให้บริการชุมชนเพื่อผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) สำหรับความสนใจในการเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชนระดับมาก แนวทางการพัฒนารูปแบบของหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน ควรเป็นหลักสูตรที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างความตระหนัก ให้กับบุคคลทั่วไปที่เป็นผู้ใช้บริการต่อบริการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถเตรียมความพร้อมที่จะขอรับอนุญาตประกอบกิจการโทรทัศน์

ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชนได้ และจะต้องมีเนื้อหาวิชาและสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ในยุคดิจิทัล (Digital) โดยมีองค์ประกอบของหลักสูตรที่มีลักษณะการเรียนการสอนทั้งรูปแบบการบรรยาย และการอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีกลุ่มวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มวิชากฎหมายและการกำกับดูแลในกิจการโทรทัศน์ 2) กลุ่มวิชาด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ 3) กลุ่มวิชาด้านการเงินการบัญชี และการบริหารจัดการ สำหรับกิจการโทรทัศน์ และ 4) กลุ่มวิชาสื่อใหม่และการหลอมรวมเทคโนโลยี

บทความที่ 6 เรื่อง การพัฒนาบทบาททางการเมืองในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดย อาจารย์ศศิญา อยู่เมือง และ อาจารย์ณัฐพร อยู่เมือง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของสตรีในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่น และเป็นแนวทางการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองระดับท้องถิ่นในจังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมทางการเมือง ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการไปลงคะแนนเลือกตั้ง ส่วนที่เหลือระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของสตรีอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ภาพรวม พบว่า อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายได้ที่ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบทบาททางการเมือง คือ การพัฒนาความรู้ทั่วไป เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาบทบาททางการเมืองของสตรีในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นด้านประชาธิปไตย ด้านเจตคติ และด้านพฤติกรรม ให้กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่มีความรู้แบบประชาธิปไตย เจตคติและพฤติกรรมทางการเมือง แต่เนื่องจากสตรียังไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรจึงไม่กล้าแสดงบทบาทที่ตัวเองมีอยู่ ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อพัฒนาบทบาททั้งสามด้านอย่างสม่ำเสมอแล้ว จะทำให้สตรีมีบทบาททางการเมือง และมีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้นไป

บทความที่ 7 เรื่อง การสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดย รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์ บุญวิเศษ การวิจัยนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ผลการวิจัย พบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในพื้นที่อำเภอเมือง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคู่เศรษฐกิจพอเพียง และด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ตามลำดับ 2) ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทความที่ 8 เรื่อง ปัจจัยในการกำหนดค่าตอบแทนของผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย
กรณีศึกษา : รัฐวิสาหกิจกลุ่ม A ในประเทศไทย โดย นายกรกฤต สาครเสถียร มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยของลักษณะส่วนบุคคลในบุคลากรกลุ่มบริหารที่นำไปสู่การกำหนดค่าตอบแทนที่แตกต่างกัน โดยการพิจารณาลักษณะขององค์การประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้เพิ่มปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองในการร่วมพิจารณา ผลการวิจัย พบว่า 1) รัฐวิสาหกิจ A อยู่ในอุตสาหกรรมที่มีคู่แข่งขันน้อยราย รูปแบบของอุตสาหกรรมมีลักษณะของการกระจุกตัว โดยสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป็นการแข่งขันของผู้เล่นรายใหญ่เพียงไม่กี่ราย ในขณะที่รัฐวิสาหกิจ B อยู่ในธุรกิจที่มีการผูกขาดจากลักษณะของธุรกิจ ซึ่งการเข้าสู่ตลาดของผู้เล่นรายใหม่เพื่อเป็นคู่แข่งกับรัฐวิสาหกิจทั้งสองแห่งทำได้ยาก 2) ความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากร ($\beta = -.327$) การกำหนดค่าตอบแทนจากผู้เล่นในตลาด ($\beta = .224$) ประสิทธิภาพในการบริหาร ($\beta = .224$) และความสามารถในการสร้างความเปลี่ยนแปลง ($\beta = .135$) คือ ปัจจัยที่นำไปสู่การกำหนดค่าตอบแทนที่แตกต่างกันของบุคลากรกลุ่มบริหารในรัฐวิสาหกิจ A โดยตัวแปรทั้งหมดมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ร้อยละ 30 ($\text{Adjusted } R^2 = .300$) ในขณะที่ บอร์ดบริหาร ($\beta = -.296$) การกำหนดค่าตอบแทนจากผู้เล่นในตลาด ($\beta = -.292$) ประสิทธิภาพทางด้านบริหาร ($\beta = -.249$) และความสามารถในการสร้างความเปลี่ยนแปลง ($\beta = .216$) คือ ปัจจัยที่นำไปสู่การกำหนดค่าตอบแทนที่แตกต่างกันของบุคลากรกลุ่มบริหารในรัฐวิสาหกิจ B โดยตัวแปรทั้งหมดมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ร้อยละ 28 ($\text{Adjusted } R^2 = .280$) 3) ปัจจัยทางด้านความสัมพันธ์ทางการเมืองมีผลในการคัดเลือก มากกว่าการกำหนดค่าตอบแทนที่แตกต่างกันสำหรับบุคลากรกลุ่มบริหาร

บทความที่ 9 เรื่อง ปัญหา ข้อจำกัด และแนวทางในการสร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย โดย นายสนิทเดช จินตนา และ ดร. ชีระพงษ์ ฐิริปาณิก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและข้อจำกัดทางด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อการทำงาน กระบวนการทำงาน และความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย และเพื่อเสนอรูปแบบในการพัฒนาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการทำงาน กระบวนการทำงาน และความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า 1. ปัญหาและข้อจำกัดของวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย นั้นแบ่งออกได้เป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก (Context) คือ นโยบายการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนนั้นขาดความต่อเนื่อง การนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติยังคงมีปัญหา รวมถึงการครองชีพและหนี้สินภาคครัวเรือนที่สูงขึ้น 2) ปัจจัยภายใน (Input) พบว่า ผู้บริหารยังขาดความเป็นผู้ประกอบการ ไม่มีความรู้ทางด้านการบริหารจัดการธุรกิจ บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดความรู้ทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่มีความสามารถในการเขียนโครงการ และแผนธุรกิจ 3) กระบวนการทำงานของวิสาหกิจชุมชน พบว่า กลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ไม่มีความสามารถในการหาตลาด ไม่รู้วิธีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด ไม่มีการวางแผนในการทำงาน ไม่สามารถเพิ่มมูลค่าทางการตลาดให้แก่สินค้าได้ ไม่รู้จักการนำเอาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเข้ามาใช้กับสินค้า และไม่มีการทำบัญชี และ 4) ศักยภาพในการพึ่งพาตนเองของวิสาหกิจชุมชน พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่มีรายได้จากการดำเนินการไม่เพียงพอ หลาย ๆ แห่งไม่มีกำไร การผลิตสินค้ายังไม่มาตรฐานในระดับสากล และการการบริหารจัดการวัตถุดิบยังไม่มีประสิทธิภาพ และ 2. แนวทางในการสร้างความเข้มแข็งในการพึ่งพาตนเองของวิสาหกิจชุมชนนั้นหน่วยงานภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการควมมีการสร้างแผนยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชนในระยะยาว 10 – 20 ปี มีการให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้นำของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และมีนโยบายในการส่งเสริมการตลาดเพื่อจัดจำหน่ายสินค้าโดยเฉพาะตลาดระดับประเทศ และการส่งออกไปขายยังต่างประเทศ

บทความที่ 10 เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555-2557 ไปสู่การปฏิบัติ โดย นายเกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555-2557 ไปสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการศึกษาพื้นที่ที่ประสบปัญหาความไม่สงบตามนโยบายรัฐบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ เทพา นาหวี และสะบ้าย้อย)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555-2557 ไปสู่การปฏิบัติ ทั้ง 3 ระดับ 1) ระดับผลผลิต ในการนำนโยบายฯ บรรลุ

วัตถุประสงค์ ในเรื่องความปลอดภัยและปกติสุขของประชาชนในพื้นที่ ความรุนแรงลดลง ประชาชนไว้วางใจภาครัฐและเกิดความร่วมมือมากขึ้น รวมทั้งสังคมไทยเกิดการรับรู้ และมีความเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริง และตระหนักถึงความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนมีการสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้อต่อการพูดคุยในการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งและกระบวนการสร้างสันติภาพในพื้นที่ กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามนโยบายฯ ให้ความร่วมมือด้วยดี อย่างเต็มที่ เต็มกำลังความสามารถ และสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้นโยบายบรรลุวัตถุประสงค์ และประชาชนมีความพึงพอใจต่อการนำนโยบาย ฯ ไปปฏิบัติ ทางด้านแผนงาน/ โครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้เกิดอาชีพ มีรายได้ พึงพอใจเจ้าหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สิน ร่วมทั้งการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ประชาชนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

2) ระดับผลลัพธ์ สามารถแก้ไขปัญหาความไม่สงบได้ โดยเฉพาะการยุติเหตุรุนแรง ผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บในพื้นที่ ทั้งระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด และยังมีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีประเด็นช่องว่างการดูแลพื้นที่ของหน่วยงานรับผิดชอบ จึงทำให้เกิดเหตุรุนแรงในบางพื้นที่ และบางโอกาส

3) ระดับผลกระทบด้านสังคมสร้างการเปลี่ยนแปลงสังคมที่นำไปสู่การฟื้นฟูสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ ด้านเศรษฐกิจ สร้างการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาอาชีพ การค้าขาย การลงทุนในพื้นที่ ด้านการเมือง ขยายผลการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งผลกระทบจากฝ่ายการเมือง โดยเฉพาะรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ส่งผลกระทบต่อการกำหนดนโยบาย ด้านการบริหารจัดการ ได้พัฒนาระบบกลไกการบริหารจัดการ เพื่อบูรณาการการทำงานของภาครัฐทุกระดับ ในการปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งมิตินงานด้านความมั่นคง และมีงานด้านการพัฒนา

บทความที่ 11 เรื่อง รูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคมในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดย นางสาวสุธิดา สัจจะหยุดย และศาสตราจารย์ ดร. สุณีย์ มัลลิกะมาลย์ มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอถึงองค์ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นี้มีบทบาทอย่างมากต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศในสังคมโลก ผลการวิจัย พบว่า การจัดการที่อยู่อาศัยจึงจำเป็นต้องใช้หลักความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะเพื่อที่จะให้ที่อยู่อาศัยอยู่ภายใต้กรอบพื้นที่ที่กำหนดไว้แต่ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ปัจจุบันมีปัญหาเกิดขึ้นตามมาจากการสร้างที่อยู่อาศัย ไม่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพียงมุ่งแต่แสวงหาผลกำไร เพราะฉะนั้นจึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และ ชุมชนรอบข้างที่เกิดขึ้นของโครงการ และแม้ว่าจะมีกฎหมายควบคุมก็ตามแต่ก็ยังมีช่องทางที่หลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดได้ การวิจัยนี้จึงเห็นว่าหากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมปัญหาจะลดน้อยลงหากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ดำเนินการให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการดำเนินกิจการภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดีโดยรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

บทความที่ 12 เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการตนเองของผู้สูงอายุในสาขานายหน้าอสังหาริมทรัพย์ โดย นายพัชรพงศ์ ชวนชม, รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระวัฒน์ จันทิก และ รองศาสตราจารย์ ดร. พิทักษ์ สิริวงศ์ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวโน้มองค์ประกอบของการเป็นนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ของผู้สูงอายุ ที่จะนำไปสู่การจัดการตนเอง และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการตนเองของผู้สูงอายุ ในสาขานายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของโปรแกรมกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการตนเองของผู้สูงอายุ ในสาขานายหน้าอสังหาริมทรัพย์มี 7 องค์ประกอบหลัก (KANSEAN) คือ ความรู้ นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ การเจรจาอย่างมีเป้าหมาย การมีเครือข่ายและการประสานงาน การมีทัศนคติที่ดี คุณธรรมจริยธรรม พุฒพล้ง และการจัดการ และผลจากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (AHP) องค์ประกอบหลักทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน และองค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้เชี่ยวชาญให้มิน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด

บทความที่ 13 เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทย โดย นายโกสิทธิ์ เฟื่องสวัสดิ์ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทย 2) เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทย และ 3) เพื่อค้นหาแนวทางเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทย ผลการวิจัยในทุกรูปแบบล้วนสอดคล้องและยืนยันว่า 1) ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำ อันเนื่องมาจากการขาดการมุ่งเน้นและการประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจ ทางสิ่งแวดล้อมและทางสังคม โดยตรง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทยประกอบไปด้วย (ก) การดำเนินนโยบายของประเทศ โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและการปกครองภายใต้หลักธรรมาภิบาล (ข) การบริหารประชาชน โดยมุ่งเน้นความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบ ความยืดหยุ่นและความว่องไว การกระตุ้นและการสร้างแรงบันดาลใจ และการสื่อสาร และ (ค) อิทธิบาท 4 หลักพุทธธรรมอันประกอบไปด้วย ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา และ 3) แนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทยคือการบูรณาการอย่างแท้จริงของ 3 ปัจจัยที่กล่าวมา ทั้งนี้ จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการถดถอยพหุคูณ โดยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน พบว่าการบริหารประชาชนเป็นหัวใจสำคัญที่สามารถนำพาให้ประชาชนที่มีคุณภาพอันมาจากการพัฒนาโดยอาศัยหลักอิทธิบาท 4 ให้กลายเป็นพลังขับเคลื่อนการดำเนินนโยบายของประเทศ โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและการปกครองภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประเทศไทยจึงจะสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนได้สำเร็จ

บทความที่ 14 เรื่อง แนวทางการส่งเสริมจากภาครัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนในการสนับสนุนนักธุรกิจจีนลงทุนค้าขายในประเทศไทย โดย อาจารย์กานติมา พงษ์นัยรัตน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมจากภาครัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนในแง่มุมต่าง ๆ ที่สนับสนุนนักธุรกิจจีนในการลงทุนค้าขายในประเทศไทย ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า 1) ประเด็นด้านนโยบาย มีความชัดเจน จากการที่มีการเมืองเข้มแข็งถือเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้เกิดการดำเนินนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันขับเคลื่อนนโยบายให้เห็นเป็นรูปธรรม นอกจากนี้รัฐบาลสนับสนุนให้มีโครงการสำคัญๆ เพื่อรองรับนโยบาย เช่น โครงการ One Belt One Road ที่เน้นด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากนั้นจึงใช้วิธีการจดสิทธิบัตรสินค้าเพื่อทำให้เกิดอำนาจในการต่อรอง 2) ประเด็นด้านแรงจูงใจและการอำนวยความสะดวก รัฐบาลมีการสนับสนุนด้านเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดเสวนาเพื่อจับคู่ค้าทางธุรกิจ การจัดตั้งธนาคารรวมถึงจัดทำคู่มือข้อควรรู้ประเทศต่าง ๆ 3) ประเด็นด้านการลงทุนระหว่างประเทศ รัฐบาลจีนได้เข้าร่วมองค์กรสำคัญ ๆ ทั่วโลก เช่น WTO รวมถึงความร่วมมือทางเศรษฐกิจอาเซียน 4) ประเด็นด้านบริบทของประเทศ มีการปลูกฝังคุณลักษณะเด่นที่เป็นจุดแข็งของสังคมจีนนั่นคือการสืบทอดแนวคิดและกลยุทธ์สำคัญด้านการค้าขาย นอกจากนี้ยังมีความพยายามสร้างเครือข่าย เพื่อเป็นการรวมตัวช่วยเหลือกันเมื่อยามเกิดปัญหา และ 5) ประเด็นอื่น ๆ เหตุผลที่นักธุรกิจจีนลงทุนในประเทศไทย เนื่องจากมีความพร้อมหลายด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความเหมาะสมในพื้นที่ลงทุน รวมถึงความสัมพันธ์อันดี แต่ปัญหาที่พบหลังจากเข้ามาลงทุนคือ ด้านแรงงานไทยที่ขาดความรับผิดชอบ กฎหมายที่เอื้อประโยชน์กับแรงงาน รวมถึงความล่าช้าของหน่วยงานภาครัฐไทย

สำหรับผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักธุรกิจจีนหรือตัวแทน เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมนักธุรกิจจีนลงทุนค้าขายในประเทศไทย อยู่ในระดับสูงทั้งหมดทุก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้คือด้านการเมืองการปกครองและนโยบายภาครัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนในการสนับสนุนนักธุรกิจจีนลงทุนค้าขายในประเทศไทย รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อม (ด้านความปลอดภัย ความเหมาะสมในการลงทุนและความเป็นอยู่ในการดำรงชีพ) ด้านเทคโนโลยี เทคนิคและนวัตกรรม ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจและการ และด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ โดยสรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ นักธุรกิจจีนมีความเชื่อมั่นด้านการเมืองการปกครองของรัฐบาลว่ามีความเข้มแข็ง สามารถขับเคลื่อนนโยบายที่กำหนดมาแล้วให้เกิดความต่อเนื่องได้ โดยรัฐบาลมีการวางแผนการและจัดโครงการต่าง ๆ มารองรับ เพื่อให้นโยบายด้านเศรษฐกิจประสบความสำเร็จ

บทความที่ 15 เรื่อง องค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดย นายฐิติพงศ์ ภัยจนารณ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 2) ระดับองค์ประกอบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และ 3) เพื่อศึกษาองค์ประกอบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการปฏิบัติงานในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยรวม อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยผลการปฏิบัติงานด้านความรู้สูงกว่าผลการปฏิบัติงานด้านการเงิน 2) องค์ประกอบความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวม อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยสูงสุด คือ การให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ การสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เพื่อการเรียนรู้ การสร้างระบบเก็บและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ สร้างสรรค์โอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการได้ถามและการสนทนา การกระตุ้นให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจและเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และการเชื่อมโยงองค์การเข้ากับสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ 3) องค์ประกอบความองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานเชิงการเงินในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ การส่งเสริมการได้ถามและการสนทนา และการสร้างภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เพื่อการเรียนรู้ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อการปฏิบัติงานเชิงการเงินในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ การสร้างระบบเก็บและแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และการให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ สำหรับตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการปฏิบัติงานเชิงความรู้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ การให้อำนาจบุคคลตามวิสัยทัศน์ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อการปฏิบัติงานเชิงความรู้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ การสร้างสรรค์โอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

บทความที่ 16 เรื่อง แนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย โดย นางสาวธัญลักษณ์ หงษ์โต, รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระวัฒน์ จันทิก และรองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ สิริวงศ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทยและพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ผลการวิจัย พบว่า แนวโน้มขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในประเด็นแนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย (FS2PHE) ได้แก่ 1) ด้านการจัดการทางการเงิน มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ การวางแผนทางการเงินของค่ายมวย และการจัดการผลประโยชน์ของนักมวย 2) ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มี 3 องค์ประกอบย่อยคือ ลักษณะอาคารและการสุภาพบาล อุปกรณ์เฉพาะค่ายมวยและอุปกรณ์เสริม 3) ด้านความสามารถเชิงกลยุทธ์และความเป็นผู้นำ มี 2 องค์ประกอบย่อย

คือ การจัดทำกลยุทธ์ และการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ 4) ด้านการบริการมี 2 องค์ประกอบย่อย คือ บริการหลักสูตร และการให้บริการ 5) ด้านบุคลากรประจำค่ายมวยไทยมี 2 องค์ประกอบย่อย คือ หัวหน้าค่าย/ผู้จัดการค่ายมวย และผู้ฝึกสอน/ครูมวย 6) ด้านคุณธรรมจริยธรรม มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ ระดับค่ายมวย และระดับบุคคล และ 7) ด้านการยศาสตร์ มี 2 องค์ประกอบย่อยคือความพร้อมมาตรการฉุกเฉินและอุปกรณ์ปฐมพยาบาล

บทความที่ 17 เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านคุณภาพบริการสำหรับการดำเนินธุรกิจโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดย นายทิน ใจงาม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษญานัน รัตนวิบูลย์สม, ดร.ภาวิณี สดาร์เจด และดร.อิทธิพล ศาสดรานรากุล การศึกษาหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านคุณภาพบริการสำหรับการดำเนินธุรกิจโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพบริการ อยากทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านคุณภาพบริการที่สามารถนำมาปรับปรุงรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้มีคุณภาพมากขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบริการ พบว่ามี นักปราชญ์หลาย ๆ ท่านได้คิดค้นและเสนอแนวคิดการวัดประเมินคุณภาพบริการ (Service Quality) ซึ่งนักปราชญ์ทุกท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่า คุณภาพบริการ (Service Quality) คือหัวใจสำคัญที่จะทำให้ธุรกิจต่าง ๆ สามารถดำรงรอดและทำให้ธุรกิจนั้นเจริญเติบโตประสบความสำเร็จได้ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยในอดีตพบว่าคุณภาพของงานบริการ (Service Quality) ส่งผลในทางบวกต่อการรักษาลูกค้า (Customer Retention) สามารถนำองค์การไปสู่ความสำเร็จทางธุรกิจและการเพิ่มขึ้นของความสามารถในการสร้างกำไร ต่อนักธุรกิจหลายกลุ่มหลายอุตสาหกรรม เมื่อพิจารณาเครื่องมือประเมินคุณภาพบริการดังที่กล่าวข้างต้น พบว่า Service Quality: SERVQUAL Model ตามแนวคิดของ Parasuraman, Berry and Zeithaml (1988) เป็นเครื่องมือที่ได้รับการนิยมนักวิจัยทั่วโลก และเหมาะสมที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือวัดคุณภาพบริการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงนำมาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือวัดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านคุณภาพบริการของโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิของการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

บทความที่ 18 เรื่อง การมีส่วนร่วมในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เดิมศักดิ์ สุวรรณศักดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัตสรณ์ วงศ์ทองดี, รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน เปรมปราชญ์รัชต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมมาธิ รัชชชีพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการทำงานของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน 2) เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน และ 3) เพื่อศึกษาผลของการมีส่วนร่วมในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ผลการศึกษา พบว่า 1) การมี

ส่วนร่วมในการทำงานของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนอยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก 2) พนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนมีความผูกพันต่อองค์กรในระดับมาก และ 3) ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอนอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน คือ ความผูกพันต่อองค์กร ในขณะที่ปัจจัยการมีส่วนร่วมในการทำงานไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

บทความที่ 19 เรื่อง รูปแบบการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดย นางสาวประกาย วุฒิพิพัฒน์พงศ์ และ ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ ภาคการเกษตรของไทยมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เป็นรากฐานของการสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศและของโลก เป็นฐานวัตถุดิบให้กับภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ สร้างรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งยังเป็นแหล่งวิถีชีวิต แหล่งภูมิปัญญา และวัฒนธรรมที่สืบทอดมาอย่างยาวนาน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในภาคการเกษตร ซึ่งแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจภาคการเกษตรไทยในปี พ.ศ. 2561 อยู่ที่ร้อยละ 3.0 – 4.0 โดยมีปัจจัยการสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายและมาตรการด้านการเกษตรต่าง ๆ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนเพิ่มผลผลิต ในขณะเดียวกัน ภาคเกษตรต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงจากความเปราะบางหรือความผันผวนของเศรษฐกิจโลก รวมถึงปัญหาภายในประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรของประเทศผู้บริโภค เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รัฐบาลได้มีนโยบายจัดตั้งเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เพื่อให้มีศักยภาพในการพัฒนาและปฏิรูประบบเศรษฐกิจ โดยการยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยวิธีการวิจัยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและมีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 18 ท่าน และการสนทนากลุ่ม

บทความที่ 20 เรื่อง ปรับตัวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการเข้ามาของระบบธุรกรรมการเงินอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา: พนักงานธนาคารกรุงเทพกลุ่มสาขาในพญา โดย นายนาโชค วรศิลป์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วงพัตร์ ภูพันธ์ศรี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนรรักษ์ อนันทนาธร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการเข้ามาของระบบธุรกรรมการเงินอิเล็กทรอนิกส์ (กรณีศึกษา : พนักงานธนาคารกรุงเทพกลุ่มสาขาในพญา) ผลการวิจัย พบว่า พนักงานมีการปรับตัวในการทำงานรูปแบบธุรกรรมการเงินอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น ซึ่งมีส่วนน้อยที่ยังมีการเรียนรู้เพิ่มเติมในระบบการทำงาน ด้านการปรับตัวในด้านร่างกาย พบว่า พนักงานธนาคารกรุงเทพทุกคนมีการแบ่งแบ่งเวลาในการพักผ่อนและออกกำลังกายมากขึ้น เพื่อลดความเสี่ยงในการทำธุรกรรมการเงินอันเป็นผลดีต่อไปกับการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลายาว ด้านการปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ พบว่า พนักงานทุกคนมีการเรียนรู้และยอมรับการเปลี่ยนแปลงของระบบธุรกรรมการเงินในอนาคตเพื่อตอบสนองความต้องการในปัจจุบัน ไม่นำปัญหาส่วนตัวเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการทำงานระหว่างวัน ด้านบทบาทหน้าที่ พบว่า พนักงานมีการเรียนรู้และฝึกอบรมการทำงานอยู่เสมอ เข้าใจในบทบาทการทำงานของตนเองไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งอื่นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานขององค์กร และด้านพึงพาระหว่างกันและกัน พบว่า พนักงานทุกคนใส่ใจในรายละเอียดของเพื่อนร่วมงานมากขึ้น และให้ความรู้ความเข้าใจของระบบงานใหม่อยู่เสมอทำงานเป็นทีม ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพและเกิดผลสำเร็จสูงสุด และปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) พบว่า ปัจจัยทางเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ และตำแหน่ง ไม่มีผลต่อการปรับตัวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

บทความที่ 21 เรื่อง ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร : กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย นายชาญณรงค์ รัตนพนากุล มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดทำงาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมผู้นำ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิตในการทำงาน กับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของกรมทรัพยากรน้ำ ผลการวิจัย พบว่า ทักษะคิดทำงาน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมของผู้นำ กิจกรรมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิตในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ข้อเสนอแนะเชิงทฤษฎี การศึกษารุ่นนี้มีส่วนในการเพิ่มองค์ความรู้ให้กับวิชาการด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประการแรก ผลการวิจัยมีส่วนช่วยทดสอบยืนยันว่า ตัวแปรอิสระที่ได้กล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประการที่สอง ผลการวิจัยได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปร โดยการสร้างเป็นสมการแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้น และข้อเสนอแนะทางปฏิบัติ อาจนำผลการศึกษานี้ไปปรับประยุกต์ใช้ในหน่วยงานโดยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ประยุกต์ใช้ในการประเมินหรือสำรวจ เพื่อการพัฒนาผลการปฏิบัติงานของบุคลากร และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมแก่บุคลากรในหน่วยงาน

บทความที่ 22 เรื่อง อิทธิพลของทุนทางจิตวิทยาที่อยู่ในฐานะเป็นตัวแปรปฏิสัมพันธ์นำไปสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของพนักงานธุรกิจผลิตเครื่องดื่มน้ำอัดลม เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยนายวิชัย หมอโสม และดร. รัชนันท์ บุญอยู่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับของภาวะผู้นำ ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง ทุนทางจิตวิทยา และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี 2) ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ในฐานะตัวแปรส่งผ่านที่เชื่อมโยงภาวะผู้นำสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี และ 3) ทุนทางจิตวิทยาที่อยู่ในฐานะตัวแปรกำกับที่เชื่อมโยงความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของพนักงานธุรกิจผลิตเครื่องดื่มน้ำอัดลม เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานของธุรกิจผลิตเครื่องดื่มน้ำอัดลม เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มีระดับภาวะผู้นำ ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลง ทุนทางจิตวิทยา และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวแปรส่งผ่านที่เชื่อมโยงภาวะผู้นำสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี และ 3) ทุนทางจิตวิทยาเป็นตัวแปรกำกับที่เชื่อมโยงความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ธุรกิจควรมุ่งเน้นสร้างภาวะผู้นำให้เกิดแก่พนักงาน โดยอาศัยปัจจัยความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและทุนทางจิตวิทยาเข้ามาเสริมสร้างให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของพนักงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บทความที่ 23 เรื่อง องค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม โดย นางสาวธัญญธร อ่อนเจริญ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม 2) เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนขององค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม และ 3) เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม มี 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) โครงสร้างองค์การ 2) เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) วัฒนธรรมองค์การ 4) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 5) การติดต่อสื่อสาร 6) การบริหารเชิงกลยุทธ์ 7) ความผูกพันต่อองค์การ 8) สภาพแวดล้อมองค์การ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ค่า $\chi^2 = 19.07$, $df = 15$, $\chi^2/df = 1.27$, $p\text{-value} = 0.21$, $GFI = 0.98$, $AGFI = 0.95$, $RMR = 0.01$, $RMSEA = 0.03$ และ $CN = 372.61$) สอดคล้องกับหลัก

ความถูกต้องและครอบคลุม ความมีประโยชน์ ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ร้อยละ 80.00 ขึ้นไปในทุกประเด็น

บทความที่ 24 เรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษโดยใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในประเทศไทย โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิ แดงอ่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทฤษฎี แนวคิด และที่มา ของการใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring : EM) ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในกฎหมายไทยและต่างประเทศ เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ถึงการบังคับใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อได้บทสรุปและข้อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมของการใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า การนำอุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยมีประเด็นปัญหาทางกฎหมาย ได้แก่ ปัญหากรณีการกำหนดประเภทนักโทษในการบังคับใช้ EM ตามประมวลกฎหมายอาญา ความยินยอมของผู้กระทำผิดหรือจำเลย กรณีการปล่อยตัวชั่วคราวโดยใช้อุปกรณ์ EM และกรณียากจน ตลอดจนมาตรการทางอาญากรณีการบังคับโทษสำหรับผู้ทำลายอุปกรณ์และกรณีละเมิดข้อมูลในระบบปฏิบัติการอุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัยได้บทสรุปว่าการกำหนดมาตรการทางเลือกอื่นนอกจากการลงโทษจำคุกและปรับ จำเลยได้รับโอกาสแก้ไขความผิดของตนโดยไม่มีมลทินติดตัว สร้างความรู้สำนึกในการกระทำความผิดให้แก่จำเลย เป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดโดยไม่ควบคุมตัวไว้ในเรือนจำ ทั้งนี้ ศาลใช้ดุลพินิจในการรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษได้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยศาลสามารถกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติผู้กระทำความผิดได้โดยการใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีประโยชน์สอดคล้องกับบริบทของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะทางกฎหมายเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำอุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้ ขั้นตอนการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดโดยกำหนดความผิดทางเพศที่มีโทษร้ายแรงให้ต้องใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์ หากบุคคลนั้นมีลักษณะเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างร้ายแรง ส่วนขั้นตอนหลังการตัดสินของศาล ให้สิทธิจำเลยยื่นคำร้องให้ศาลพิจารณาการใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์แทนโทษจำคุก เฉพาะคดีที่ไม่ร้ายแรง และในขั้นตอนการปล่อยตัวนักโทษ ให้จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องต่อผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อขอให้ใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์เพื่อขอพักการลงโทษได้

บทความที่ 25 เรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้เสียหายที่เกิดจากผู้ทำละเมิดต่อสิ่งแวดล้อม โดย รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. ประทีป ทับอรรถนันทน์, ดร. จิตภา พรยิ่ง และอาจารย์ จุฑามาศ พรหมอินทร์ มลพิษจากสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลทั่วไปเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือทรัพย์สิน อันเกิดจากมลพิษนั้น ผู้ที่ได้รับอันตรายจากมลพิษ

เหล่านี้ เป็นบุคคลถูกทำละเมิดได้รับความเสียหายตามกฎหมาย ซึ่งการดำเนินการเยียวยาของประเทศไทยใช้การฟ้องร้องคดีต่อศาลเป็นหลัก และสร้างความยุ่งยากในการดำเนินคดี และความเดือนร้อนซ้ำซ้อนให้กับบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการถูกทำละเมิดจากมลพิษสิ่งแวดล้อม

การเยียวยาความเสียหายในคดีสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย รัฐควรกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้เสียหายที่ถูกทำละเมิดให้ได้รับการเยียวยาเหมือนกับประเทศญี่ปุ่น ที่กำหนดให้รัฐมาจัดการเยียวยาผู้เสียหาย และนำแนวทางของสาธารณรัฐอินเดียในการกำหนดจัดตั้งคณะกรรมการและให้มีอำนาจในการสั่งให้ผู้ครอบครองแหล่งมลพิษต้องรับผิดชอบ ชำระค่าเสียหายแก่เหยื่อที่ได้รับความเสียหายต่อชีวิต สุขภาพ ทรัพย์สิน และความเสียหายที่เกิดขึ้นจากมลพิษสิ่งแวดล้อม รูปแบบการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยควรดำเนินการในลักษณะของ The National Green Tribunal Act 2010 ของสาธารณรัฐอินเดีย และการเยียวยาผู้เสียหายจากมลพิษควรเป็นไปตาม The Pollution Related Health Damage Compensation Law, Law No 111,1974 ของประเทศญี่ปุ่น

บทความที่ 26 เรื่อง กฎหมายต้นแบบว่าด้วยธนาคารเวลาจากการสะสมเวลาเพื่อทำคุณประโยชน์แก่สังคมของผู้สูงอายุ โดย นางสาวณัฏฐ์นรี ศรีสมบูรณ์ และศาสตราจารย์ ดร. สุณีย์ มัลลิกะมาลย์ มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยธนาคารเวลาจากการสะสมเวลาเพื่อทำคุณประโยชน์แก่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อแก้ไขปัญหาสถานการณ์ผู้สูงอายุไทยที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อันส่งผลกระทบต่อประมาณของภาครัฐที่ได้นำมาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อทำสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ อันเป็นภารกิจที่รัฐพึงกระทำ ซึ่งปัญหามีจำนวนผู้สูงอายุมีมากขึ้นในต่างประเทศเช่นเดียวกับไทยแต่ต่างประเทศได้นำรูปแบบการสะสมเวลาในธนาคารเวลาของผู้สูงอายุ ภายใต้หลักการ “ผู้สูงวัยช่วยเหลือผู้สูงวัยด้วยกันเอง” มาใช้เป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดสวัสดิการเพื่อบรรเทาภาระงบประมาณในการจัดสวัสดิการของทางภาครัฐ ซึ่งการนำรูปแบบการสะสมเวลาดังกล่าวมาใช้ในไทยนั้นมีความจำเป็นต้องนำรูปแบบการสะสมเวลาของต่างประเทศมาเปรียบเทียบกับการจัดสวัสดิการของไทย และปรับรูปแบบการสะสมเวลาให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยเพื่อนำมาเป็นโครงสร้างของกฎหมายต้นแบบเพื่อรองรับการสะสมเวลาให้เป็นรูปธรรม และมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ผลการวิจัย พบว่า การสะสมเวลาที่จะนำมาเป็นรูปแบบในการกฎหมายต้นแบบเพื่อรองรับการสะสมเวลานั้นมีองค์ประกอบของกฎหมาย คือ องค์การที่รับผิดชอบและบริหารจัดการการสะสมเวลา คุณสมบัติของสมาชิกในธนาคารเวลา รูปแบบ กระบวนการสะสมเวลา สิทธิประโยชน์ที่ได้จากการสะสมเวลา มาตรการส่งเสริมและความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการสะสมเวลา ซึ่งเป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 โดยมีลำดับศักดิ์กฎหมายชั้นพระราชบัญญัติเนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งร่างกฎหมายนี้ประกอบด้วยบทบัญญัติจำนวน 36 มาตรา แบ่งออกเป็น 1 หมวด 15 ส่วน 1 บทเฉพาะกาล อันเป็นกฎหมายที่สามารถรองรับรูปแบบการสะสมเวลา

และมีการดำเนินการสะสมเวลาที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมต่อการจัดสวัสดิการเพื่อประโยชน์อย่างสูงสุดของผู้สูงอายุ ซึ่งในงานวิจัยนี้มีการจัดทำกฎหมายลำดับรองเพื่ออำนวยความสะดวกและชัดเจนในร่างกฎหมายดังกล่าวแล้ว หากแต่มีข้อเสนอแนะงานวิจัยว่าควรมีการหามาตรการของทางรัฐในการทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย และผู้สูงอายุในฐานะผู้มีส่วนได้เสียในการเป็นสมาชิกธนาคารเวลา เนื่องจากรูปแบบการสะสมเวลานี้เป็นรูปแบบใหม่ไม่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย อีกทั้งการดูแลผู้สูงอายุเป็นงานละเอียดอ่อนจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างยิ่ง

บทความที่ 27 เรื่อง พัฒนาการการใกล้เคียงคดีอาญาในสังคมไทย ผู้การแก้ไขปัญหามลภาวะ
ในครอบครัวของพนักงานสอบสวน โดย นายศาสนพงษ์ วรภาพ ตำรวจหรือพนักงานสอบสวน นั้นนับเป็นหน้าด่านแรกในกระบวนการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทางคดี จับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมาย อำนาจความยุติธรรมให้แก่ประชาชน และที่สำคัญคือ เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการหันเหคดีหรือใกล้เคียงคดีบางประเภท โดยเฉพาะคดีความผิดอันเกิดจากการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากคดีการใช้ความรุนแรงในครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว และเมื่อสถาบันครอบครัวมีปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อขยายขอบเขตออกไปสู่สังคมโดยรวม ซึ่งปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นปัญหาที่สืบเนื่องยาวนานในสังคมไทยและนับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น จากผลการศึกษา พบว่า 1) ประวัติความเป็นมาของการใกล้เคียงในประเทศไทย แบ่งได้ 3 ยุค กล่าวคือ ยุคอดีต มักใช้ผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือในชุมชนหรือหมู่บ้าน ผู้อาวุโส เป็นผู้ใกล้เคียงคดีความต่าง ๆ ต่อมาในยุคกลางจารีตนครบาลเป็นผู้ทำหน้าที่ใกล้เคียง และยุคปัจจุบันจึงเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจทำหน้าที่เป็นผู้ใกล้เคียงคดี 2) รูปแบบการใช้ความรุนแรงในครอบครัวที่พนักงานสอบสวนเคยรับแจ้งความร้องทุกข์ ที่พบมากที่สุดคือ การใช้ความรุนแรงระหว่างคู่สามีภรรยา รองลงมาคือผู้ปกครองทำร้ายบุตรหลาน และสุดท้ายคือ บุตรหลานทำร้ายผู้สูงอายุ และ 3) พนักงานสอบสวนทำหน้าที่เป็นคนกลางในกระบวนการใกล้เคียง ประสานงานคู่กรณี และติดตามผลการใกล้เคียง ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษานี้คือ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สะท้อนให้เห็นถึงการแก้ไขและพัฒนารูปแบบและกระบวนการใกล้เคียงคดีความรุนแรงในครอบครัวของพนักงานสอบสวน

ขอขอบคุณอย่างสูง

รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร

บรรณาธิการ

สารบัญ

การเมือง

33

บทที่ 1

การเลือกตั้ง 2562 : เส้นทางสู่ประชาธิปไตยภายใต้อำนาจนิยม

The Election 2562 : Democracy under Authoritarian Timeline

กัณฑ์พัฒน์ ชนะบุญ (Kantaphat Chanaboon)

45

บทที่ 2

การศึกษารูปแบบวิธีการและผลกระทบการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว

Patterns, Methods, and Impacts of Thai's Election Based on the New Constitution : A Case Study of SaKaeo Province

เสริมสิทธิ์ สร้อยสอดศรี (Sermisit Soisodsri)

พิสิษฐ์ บึงบัว (Pisit Bungbua)

59

บทที่ 3

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการกำหนดนโยบายการดูแลผู้สูงอายุ
จังหวัดกาฬสินธุ์

Factors associated with the availability of designated elderly care policy in Kalasin province

พิพิดธนวดี สมคะเนย์ (Pipiddhanawadee somkhane)

วรกร วิชัยโย (Woragon Wichaiyo)

ยุทธพงษ์ เขื่อนแก้ว (Yuththapong Kernkeaw)

วรรณธิดา ขลวิลาส (Wantida Yolvilas)

บทที่ 4

The Struggling of Thailand National Security Strategic Formulation Model Affecting to Thailand National Military Strategy and the Way Out

Chartchai Chaigasam

การบริหาร

บทที่ 5

การพัฒนารูปแบบของหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัล ประเภทบริการชุมชน

Developing Model of Preparedness for The Local Digital TV. Operating Curriculum

รัชยา ภัคดีจิตต์ (Rachaya Pakdeejit)

บทที่ 6

การพัฒนาบทบาททางการเมืองในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

The Development of the Political Role of Women in Local Political Participation Case Study : Muang District, Nong Khai Province

ศิกัญญา อยู่เมือง (Kanyapak Yumuang)

ณฐภัทร อยู่เมือง (Nathapat Yumuang)

บทที่ 7

การสร้างสรรค่นวัตกรรมบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

The Creation of the Public Service Innovation of Municipalities in Mueang District, Chonburi Province

สุพจน์ บุญวิเศษ (Supot Boonwises)

159

บทที่ 8

ปัจจัยในการกำหนดค่าตอบแทนของผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจในประเทศไทย กรณีศึกษา: รัฐวิสาหกิจกลุ่ม A ในประเทศไทย

Compensation Determination Factors for the Executive Personnel Groups of State Enterprises in Thailand : A Case Study of Group A State Enterprises in Thailand

กรกฤต ศาครเสถียร (Gornkrit Sakornsatiean)

179

บทที่ 9

ปัญหา ข้อจำกัด และแนวทางในการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทย

A problem, limitations and Approaches for Strengthening of community-based Enterprises In Thailand

สนิทดเดช จินตนา (Sanitdech Jintana)

ธีระพงษ์ ฐิริปาณิก (Teerapong Puripanik)

195

บทที่ 10

ผลสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2555-2557 ไปสู่การปฏิบัติ

Achievement of the Implementation of Administration and Development Policy of the Thailand's Southern Border Province, 2012-2014

เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ (Kriangsak Saengjan)

บทที่ 11

รูปแบบความรับผิดชอบต่อสังคมในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

Corporate Social Responsibility Model for Real Estate Business

สุธิดา สัจจะเหตุทัย (Sutida Sadjjhareuthai)

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (Sunee Mallikamarl)

บทที่ 12

การพัฒนาโปรแกรมกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการตนเองของผู้สูงอายุในสาขานายหน้าอสังหาริมทรัพย์

The Self Management Potential Strengthen Process Program Development for Elderly in the Field of Real Estate Agency

พัชรพงศ์ ชวนชม (Patcharapong Chuanchom)

ธีระวัฒน์ จันทิก (Thirawat Chantuk)

พิทักษ์ ศิริวงศ์ (Phitak Siriwong)

บทที่ 13

ปัจจัยที่ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนของประเทศไทย

Factors Affecting Thailand's Sustainable Competitiveness

โกสิทธิ์ เฟื่องสวัสดิ์ (Kosit Fuangswasdi)

บทที่ 14

แนวทางการส่งเสริมจากภาครัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนในการสนับสนุนนักธุรกิจจีนลงทุนค้าขายในประเทศไทย

A Model of Chinese Government Promotion towards Business Investment of Chinese Investors in Thailand

กานติมา พงษ์นัยรัตน์ (Kantima Pongnairat)

บรรพต วิรุณราช (Banpot Wiroonrath)

295

บทที่ 15

องค์การแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

Learning Organization effected to Provincial Administration Organization

ฐิติพงศ์ กัญจนารณ์ (Titipong Karnjanarporn)

315

บทที่ 16

แนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินการจัดการคุณภาพมาตรฐานของค่ายมวยไทย

The Development of Criteria Assesses Management the Standard Quality of the Muay Thai Camps

ธัญลักษณ์ หงษ์โต (Thanyalak Hongto)

ธีระวัฒน์ จันทึก (Thirawat Chantuk)

พิทักษ์ ศรีวงศ์ (Phitak Siriwong)

335

บทที่ 17

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จด้านคุณภาพบริการสำหรับการดำเนินธุรกิจโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

Factors Influencing the Success of Service Quality for Suvarnabhumi Airport Rail Link (SARL)

ทิน ใจงาม (Tin Chaingam)

วิชญานัน รัตนวิบูลย์สม (Vichayanon Rattanawiboonsom)

ภาวิณี สตาร์เจล (Pawinee Stargell)

อิทธิพล ศาสตราณารกุล (Atipon Satranarakun)

บทที่ 18

การมีส่วนร่วมในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

Participation and Organizational Commitment of Employees at Synchrotron Light Research Institute

เต็มศักดิ์ สุวรรณศักดิ์ (Termsak Suwansak)
 ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี (Sirapatsorn Wongthongdee)
 โยธิน เปรมปราณีรัชต์ (Yothin Prempraneerach)
 เขมมารี รัชชชีพ (Khemaree Rugchoochip)

บทที่ 19

รูปแบบการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตรในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

The Public Policy Model for Developing Potential of Agricultural Community Enterprise in the Eastern Economic Corridor

ประกาย วุฒิพิพัฒน์พงศ์ (Prakai Wuttipattanapong)
 ชนิสรา แก้วสุวรรณ (Chanissara Kaewsawan)

บทที่ 20

ปรับตัวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อการเข้ามาของระบบธุรกรรมการเงินอิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา : พนักงานธนาคารกรุงเทพ กลุ่มสาขาในพัทยา

Adaptation of Bangkok Bank Public Company Limited Employees on the Entry of Electronic Financial Transactions, Case study : Bangkok Bank Employees in Pattaya Branch

นำโชค วรศิลป์ (Numchok Worasil)
 วงพัทธ์ ภูพันธ์ศรี (Vongphak Popunsri)
 อนรรตน์ อนันตนาธร (Anurat Anantanatorn)
 สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ (Samrit Yossomsakdi)

403

บทที่ 21

ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร: กรมทรัพยากรน้ำกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Personal Performance : Department of Water Resources Ministry of Natural Resource and Environment

ชาญณรงค์ รัตนพานกุล (Charnnarong Rattanapanakul)

421

บทที่ 22

อิทธิพลของทุนทางจิตวิทยาที่อยู่ในฐานะเป็นตัวแปรปฏิสัมพันธ์นำไปสู่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของพนักงานธุรกิจผลิตเครื่องดื่มน้ำอัดลม เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

Influence of Psychological Capitals as the Interaction Variable Affected the Organizational Citizenship Behavior of the Employees in Soft Drink Business Company in Bang Bon District, Bangkok

วิชัย หมอติบ (Wichai Molib)

ธัญนันท์ บุญอยู่ (Thanyanan Boonyoo)

435

บทที่ 23

องค์ประกอบของประสิทธิผลการบริหารงานเพื่อแก้ไข บำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรม

The Elements of Administrative Effectiveness to Rehabilitate the Children and Youth Who Commit Crimes in the Justice System

ธัญญธร อ่อนเฉวียง (Tunyatorn Onchaweng)

กฎหมาย

บทที่ 24

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษโดยใช้อุปกรณ์ควบคุมตัวอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในประเทศไทย

Legal Measures on Electronic Monitoring Punishment for the Rehabilitative Offenders in Thailand

รัชณี แดงอ่อน (Ratchanee Tangon)

บทที่ 25

มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้เสียหายที่เกิดจากผู้ทำละเมิดต่อสิ่งแวดล้อม

Legal Measures on Injured Person's Protection in Case of Environmental Wrongful Acts

ประทีป ทับอรรถานนท์ (Pratheep Tabauttanon)

จิตาภา พรยิ่ง (Jidapa Pornying)

จุฑามาศ พรหมอินทร์ (Juthamas Promin)

บทที่ 26

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยธนาคารเวลาจากการสะสมเวลาเพื่อทำคุณประโยชน์แก่สังคมของผู้สูงอายุ

Law on Time Banks form Time Banking to Benefit of Aging People

ณัฐฐันรี ศรีสมบุญ (Natnaree Srisomboon)

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (Sunee Mallikamarl)

บทที่ 27

พัฒนาการการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในสังคมไทย ผู้การแก้ไขปัญหามารยาตในครอบครัวของพนักงานสอบสวน

Development Mediation of Inquiry officials on Criminal Cases to Prevent Domestic Violence in Thailand

ศาสนพงษ์ วรภาพ (Sassanapong Worapab)